

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 30 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemli nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 85.

V Ljubljani, v četrtek 15. aprila 1897.

Letnik XXV.

Baragov spomenik.

(Za stoletnico rojstva škofa Frid. Barage.)
(Izv. dopis.)

Današnji vek se rad spominja slavni svojih prednikov, postavljajoč jim krasne zgradbe in veličastne spomenike. Tudi sveta katoliška cerkev slavi moče, žrtvujoče duševne in telesne moči v njen prid in blagor, dobro vedoč, da ne potrebujejo slave sveta, da so pri Bogu dosegli že plačilo, vendar zato da ostane njihov spomin vekotrajen, in da se stavlja njihovo življenje in delovanje v zgled potomcem.

Jednak biser med Slovenci, svitla luč svetel vsemu krščanskemu svetu, mož velikega ognjevitega duha za razširjanje svete cerkve, mož, čegar življenje je bila popolna podoba prave krščanske ponižnosti, mrtveč in zatajujoč samega sebe, da bi jedino živel Bogu in bližnjemu, bil je pokojni škof Marketski v Severni Ameriki Friderik Baraga, apostol Indijanov.

Življenje in delovanje njegovo med Slovenci in med severo-amerikanskimi Indijani popisal je lepo in ganljivo pokojni g. profesor dr. Leon Vonnčina v knjigi, ki jo je izdala družba sv. Mohora leta 1869. Ondi se slika pokojni škof Baraga kot mož žive vere, trdnega zaupanja, goreče ljubezni do Boga in bližnjega, kot luč lepih krščanskih čednostij zlasti duhovskih, kot zgled pobožnega krščanskega življenja in prijetna podoba moža po volji božji.

On je bil, ostavivši svojo ožjo domovino, gnan od duha božjega razširjati sveto vero, jeden izmed prvih, ki je s svojo romarsko palico in z brevirjem v roki postavil sveti križ v grozinih pustinah in v strašnih pragozdih severoamerikanskih, zbirajoč krog sebe indijanske divjake in oznanjujoč jim Kristusov evangelij. Kamorkoli stopi njegova noga, ondi ginejo malikovalske vraže, gozdi se jasnijo, pustine se izpreminjajo v prijetne kraje; lepo omikano dru-

žabno življenje sledi njegovim blagovitim stopinjam. On je jedino z močjo svetega križa pust in prej neznan indijanski svet spremenil v škofijo, kjer je bil on sam prvi škof.

Knjiga, v kateri je popisan življenjepis Baragov, je pošla, in družba sv. Mohorja je dala še jedenkrat ponatisniti knjigo. Storila je to lansko leto ob jednem navajajoč glavni vzrok, da se namreč na ta način skromno počasti stoletnica njegovega rojstva; v predgovoru k drugi izdaji izreka pobožno željo, da bi še kedaj sveta katoliška cerkev ranjega škofa Barago, čigar življenje je tako podobno življenju svetnikov, postavila na altarje, pred katerimi ga bomo smeli Slovenci z Indijani vred in z vsem katoliškim svetom cerkveno častiti. Spomin stoletnice njegovega rojstva napotil je župno predstojništvo dobrniško, da vredno in dostojno počasti vzornega moža rojenega 29. junija 1797 v gradu Malavas župnije dobrniške in isti dan krščenega v župni cerkvi dobrniški.

Z dovoljenjem in na priporočilo prečastitega knezoškofijskega ordinarijata namerava župno predstojništvo slavnemu škofu, tukajšnjemu rojaku, postaviti v cerkvi krasni doprni kip iz moške dobe Baragove z lepim okvirjem, izdelanim iz belega marmorja. Po vsej pravici proslavljamo Baragov spomin ob stoletnici njegovega rojstva in ga kažemo sedanjemu popačenemu svetu, svetu brez pravih vzorov; kajti bil je pokojnik častnega spomina ne le vnet razširjevalec svete vere, apostolskega duha, ne le mož kreposti, ponižnosti, najčistejšega značaja, ki se zrcali iz celega njegovega življenja, temveč tudi svitla zvezda na slovstvenem polju slovenskem in očipveindijanskem.

Kdo se ne spominja „Dušne paše“ spisane od Friderika Barage, kapelana v Metliki, knjige prvič natisnene 1830. leta polne navodila h krepostnemu življenju; še sedaj je verni Slovenci zlasti starejši

rajši bero, kakor kako drugo mašno knjigo. Zraven slovenskih nabožnih in podučnih knjig spisal je ali prav za prav ustvaril pismeni jezik in slovstvo Očipve-Indijanov v Severni Ameriki. Kakor sta nekaj slovanska blagovestnika sv. Ciril in Metod izumila pismeni jezik slovanski, ravno tako je slovenski Baraga prvi oznanjeval in spisoval nauke in dela božja v njihovem jeziku.

Tak mož pač zasluži, da se ga spominjamo. Nameravani spomenik bo stal do 1000 forintov; ker je pa to precejšnja svota za tukajšnje revno ljudstvo, zato se župno predstojništvo obrača s ponižno prošnjo do vseh častilcev Baragovih svetnega in zlasti duhovskega stanu, ker on je čast in ponos slovenskih duhovnikov, vzor značajnega, požrtvovalnega neumorno delavnega škofa katoliške cerkve, naj po svoji moči prispevajo, da se omogoči namestitev podjetje in pokrijejo stroški.

Prispevki naj se blagovolijo pošiljati župnemu uradu v Dobrnič, pošta Trebnje; sprejme se hvaležno najmanjši dar in se že naprej izreka zahvala; darove objavil bo svojedobno „Slovenec“ in ravno tako natančen račun.

Politični pregled.

V Ljubljani, 15. aprila.

Jezikovna naredba za Moravsko. Avstrijskim Nemcem ali bolje Prusakom, se godi res vedno večja „krivica“. Naši največji „prijatelji“ še niso mogli sestaviti in vložiti vseh ugovorov in resolucij zoper „nesrečno in pogubo pretečo“ jezikovno naredbo za Čehe, in vendar si drznejšo češki listi že trditi, da se ta naredba v najkrajšem času uveljavi tudi za Moravsko. Toda to pa še ni vse, kajti ta naredba se bo raztezala tudi na vsa šol. oblastva, najbrže zato, ker na Moravi deželni šolski svet ni ločen v dva dela, češki in nemški, kakor je to na-

LISTEK.

Povest o hrastu.

(Spisal Angelar Z.—n.)

I.

Dasi ni v vasi Osojniku med posestvi posameznih kmetov tako čudne meje, kakor je menda hesensko-badenska, vendar je tudi ta meja marsikak prepir med sosedi provzročila.

Na koncu osojniške vasi je mala, a precej globoka dolinica, katero ljudje kar na kratko Dol imenujejo. Dol je poraščen z malim grmičjem, z lesniki in, no, tudi z jednim hrastom, o katerem naj govore sledeče vrstice.

Na strmem pobočju Dola je meja med dvema posestnikoma: med Kožuharjem in Rekarjem. Na Rekarjevem posestvu, prav pri meji, pognal je iz pečene prsti svoje šibko stebelce pred več leti hrastič. Gotovo bi se bil premislil, da bi bil pognal svoje korenine malo višje, ali pa malo nižje, ko bi bil vedel, kakšne neprijetnosti bode on s svojo nepremišljenostjo še kedaj provzročil. Pa ni hotel dobro storiti in ni hotel. In hrastič je rasel prav kakor bi šlo za stavo, da bi osramotil narodni rek, ki trdi, da hrasti počasi rasto, zato so pa tudi trdni. Ne, ta je hitro rasel na višino in tudi debelil se je.

Pa, ker se je že jedenkrat zmotil, da je tako nevarno mesto za rast si izbral, zmotil se je še drugič, namreč, da se je debelil proti Kožuharjevemu posestvu. Res, na videz ga je bilo težko prisoditi temu ali onemu posestniku. Morebiti je bil še sam hrast radoveden, čegava sekira ga bo kedaj mahnila.

Vi ne poznate starega Kožuharja, zato tudi ne veste, kako nevarno igro je začel igrati dolski hrast ob meji. Ker ga ne poznate, ga vam moram šele predstaviti. Bil je srednje, suhe postave in hudih očij. Glavna napaka, ki ga je kazila, bila je jeza, katere ni krotil, ali pa tudi ni hotel krotiti. Ne rečem, da bi bil jako skop, a na zemljo je bil volk. Vem, da bi šel trikrat na Kuželjevce za eno ped zemlje. Da, vaščanje so trdili, da je slab sosed, ki noče vedno natanko vedeti, kje je njegova in kje je tuja meja. In, saj mi verjamete, da se kmetje največkrat zaradi meje spró.

Nasprotne nravi je bil Rekar, ki je bil sicer tudi razdražljiv in jezi podvržen, sicer pa miroljuben človek, ki je rad živel v miru s svojimi sosedi. Ljudje so ga hvalili, da ni napačen človek. Vsakdo lahko izprevidi, da mora med tema različnima sosedoma prej ali slej priti do razpora. In povod temu je dala nepremišljena rast dolskega hrasta. Pri kmetjskih prepirih je navadno vzrok malenkosten; največkrat se kmetje spró med seboj zaradi meje.

Mimo Dola pelje kolovozna pot na Kožuharjevo polje. Mož je hodil tod umerjenih korakov in navadno vedno kadil iz kratke pipe. Ko je hodil mimo Dola, strmel je v jednomer z malimi svojimi očmi v leporastoči hrast in srce mu je igralo v zakajenih prsih, ko je zapazil, da se hrast debeli na njegovo stran. Tudi veje je kaj ponosno raztezal na njegovo posestvo. Šel je malih korakov mimo Dola in v srcu si je hrast že prisvojil.

Vendar povemo na čast Kožuharju cenjenim čitateljem, da se je vendar malo obotavljal prisvojiti si meni nič, tebi nič lepega hrasta. Vest mu je nekaj očitala, in on, dasi trd človek, razumel je je vendar v toliko, da si ne sme kar siloma prisvojiti hrasta. Hotel je to nadležno glasnico svojo utolažiti s tem, da bo Rekarju ob priliki povedal, da je hrast njegov. Se ve, če bi se ta ustavljal, ne bo voljan ga odstopiti. Kaj še! Zemljo bo on odstopil? Ne veste, kaj sem poprej povedal, da bi šel raje trikrat na Kuželjevce, kakor pa bi popustil ped zemlje.

In prilika se mu je kmalu ponudila.

Bilo je na kvaterno nedeljo tistega leta, ko je bilo seno jako drago, ko je Kožuhar šel po krščanskem nauku pogledat, kako kaj polje kaže. Pot ga je peljala mimo Dola in mimo tistega preklicanega hrasta.

54 K. M. 21

vada v Cehih. S tem pa „predrznost“ voditeljev češkega naroda še ni pri kraju, ampak „žalijo“ uboge Nemce tudi s tem, da pozivljajo vlado, naj se nujno peča z vprašanjem glede priklopljenja šlezkih Čehov pod moravsko upravo, kakor je že zahteval moravski deželni zbor v letu 1860. Poleg tega pa pozivljajo češki listi vse zastopnike češkega naroda, da čim preje store potrebne korake, da se vsaj deloma reši vprašanje glede državnega prava. Tako se toraj „tlačiti“ nemški rod v Avstriji, ne mene se za mnogoštevilne „najodločnejše“ ugovore zoper tako grozovito „nečuvenost“. K vsemu temu pa Badenijeva vlada, ki se je poprej navadno vedno ozirala na „opravičene“ pritožbe Nemcev, ne samo popolno molči, marveč kar naravnost ustreza željam nasprotnikov nemštva. In potem se čudi svet vedno glasnejemu jadikovanju!

Stališče Poljakov nasproti Badenijevi vladi opisuje mej drugimi tudi glasilo one frakcije poljskega kluba, ki se je neki največ prizadevala za sedanjo slovansko krščansko večino, „Gazeta Narodowa“. Ta list pojasnjuje, najbrže iz peresa posl. Merunowicza, da je poljski klub sklenil, podpirati vlado v okviru sedanje večine, toda s tem ni nikakor rečeno, da mora biti ravno Badenijeva vlada. Zadnja izjava poljskega kluba nima po mnenju tega poslanca za Badenija nikake posebne vrednosti. Poročila, da je sedanja večina v vladnih krogih na slabem glasu in da je ta večina v gotovem oziru naperjena proti vladi, so prav verjetna. Nova večina ni vladno delo, toraj ni osnovana po njeni želji, marveč je parlamentarna, ki je izšla iz inicijative parlamentarnih faktorjev, ponajveč vsled prizadevanja parlamentarne komisije poljskega kluba (?). Vlada ni imela toraj pri snovanju te večine prav nikakega upliva in ga tudi v bodoče ne more imeti veliko. — Tako menijo toraj nekateri poljski poslanci, ki so tudi člani poljskega kluba; le žal, da ne moremo trditi, da so takega prepričanja vsi člani poljskega kluba.

Z novim rumunskim ministerstvom je ondotna liberalna večina zelo zadovoljna, pa tudi našim liberalnim matadorjem se vidi, da jim taka sestava še najbolj prija. Kabinetni načelnik Demeter Sturdza, poprej predsednik senatske zbornice, je zasedel mesto odstopivšega Aureliana, ki je šele v novembru minulega leta nastopil kot naslednik sedanjega kabinetnega načelnika. Poleg njega je v tem ministerstvu nova oseba le še bivši zbornični podpredsednik Ferekdye, ki je prevzel vodstvo notranjega ministerstva. Sicer nahajamo v novem kabinetu vse člane bivšega kabineta, le nekateri izmed njih so zamenjali svoje portfelje z drugimi. Iz vsega se vidi, da se zistem prav nič ni spremenil, kar smo že poprej naglašali, da ostane toraj tudi še nadalje na krmilu nacijsko-liberalna klika.

Grško-turško razmerje. Včeraj popoldne nam je naznanil brzojav, da se je vršil v Carigradu izvanredni ministerski svet, ki se je podrobneje pečal z dogodki na grški meji ter po daljšem posvetovanju sklenil, da se Grški takoj napove vojska, ko bi se še ponovili napadi na turško armado. Ob jed-

nem so se rešile vse podrobnosti za slučaj prodiranja turške armade. Sklep turške vlade je toraj jasen, vojska se napove ob prvem napadu na turške vojake. S tem pa ni določeno, ali velja ta določba tudi tedaj, ako napadejo turško armado samo vstaške čete brez vsakršne grške pomoči. Grška vlada nikakor ne more prevzeti odgovornosti za počenjanje vstašev, ker kmalu niti rednih vojnih čet ne bode mogla krotiti, da ne bi se zaleteli v Turka, ako smemo verjeti poročilom raznih listov v tem oziru. Skoro noizogibno bo toraj, da bo Turčija napovedala Grkom vojske. Ta vest sicer ne bo nepričakovana, vendar pa je vse radovedno, ali bo veljala tudi za sultana ona izjava evropskih velevlastij, v kateri je izrecno uaglašano, da se bo postopalo proti napadovalcu. Ako bi toraj vstaši dali povod napovedi vojske od turške strani, tedaj Grki pač pred svetom ne morejo veljati za napadovalce in potem bi mogla zadeti navedena kazen praviloma Turčijo. Toda dandanes so povsodi izjeme, in najbrže bodo tudi pri Turkih. Žalibog, da je temu res tako; dogodki na Kreti nam to dovolj jasno potrjujejo. — Na meji sami je sedaj nekako mirno, vstaške čete so se pomaknile do cela nazaj na grško zemljo. Grška vlada, posebno pa armada ob meji, je z veseljem vsprejela najnovejšo izjavo turške vlade in si bode baje prizadevala, da čim preje dovede Turčijo do odločilnega koraka. Druzega potrdila za to vest sedaj listi še ne objavljajo, nego to, da je grška blagsajna prazna in bi bila toraj vlada kmalu rada rešena velikih skrbi. — Pogajanje mej velevlastmi se je sedaj prekinilo in tudi parlamenti so se razšli. Vprašanje bodeta toraj reševali opetovano imenovani vladi sami.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 15. aprila.

(Heilo v celovškem mestnem zboru.) Dne 13. t. m. so dali nemško-nacijski heilo-bratje duška svojim užaljenim nemškim srcem. Vsprejeli so v mestni seji ugovor proti ministerski naredbi gledé jezikovnih razmer na Češkem. Rekli so, da ugovarjajo posebno zato, ker se tudi na Koroškem poslovenjuje (!), da ima v kratkem izginiti nemški občevalni jezik. Slovenski poslanci in ž njimi tudi poslanec za celovško okolico so vprašali ministerstvo, kedaj da se razglasi tudi jednaka jezikovna naredba za Koroško, Štajersko, Kranjsko in Primorsko. Potem pa ti heilobratje udrihajo po slovenskih in nemško-konservativnih poslancih ter vzlasti poslednjim očitajo, da so izdali sveto nemško stvar (!). Odlikovala sta se pri tem seveda slovenska odpadnika dr. Abuja in T—schebull. Prvemu je skrb za državo, češ, da se s tem uveljavlja češko državno pravo ter se država drobi na razne kose, ter pozivlje one slovenske občine, kjer imajo nemškutarji večino, da se pridružijo temu protestu. Vindišar Tschebull pa je dejal, da je doma iz slovenskega dela Koroške, da je z vindiškimi pobi hodil skupaj v šolo, pa se je prepričal, da nimajo ničesa proti nemški večini v deželi, dokler jih proti njej ne nahujskajo privandrani tujci s Kranjske ali s kakega nenemškega kraja. Pošteno je, da se tem slovenskim renegatom nista pridružila nemška konservativna odbornika kanonik Bittner in baron Manndorf. — Morda bi ne bilo napačno, ko bi mestni zastop ljubljanski nasproti svojemu koroškemu tovarišu v Celovcu označil stališče Slovencev v tej stvari.

(Imenovani) so za avskultante v okrožju graškega nadsodišča praktikantje Karl Schliber, Otokar Reš, Karl Plankensteiner, dr. Artur Doležal, Pavel Gruve, dr. Emil Jankar in Frid. Nerat.

(Francoska akademija „nesmrtnikov“) je izbrala za svojega člana grofa Alberta de Mun. Grof de Mun je mož značajnik, kakor jih malo rodi današnji čas, neustrašen bojevnik resnice, najveljavnejši pisatelj in boritelj za socialno reformo. Moža so prezirali, zasmehovali, imenovali ga katoliškega fanatika, a mož se ni menil za vse to. Sveta ideja mu je žarela pred duhom in malo ga je bilo skrb svoje časti, da le pribori zmago ideji. Francoski narod je spoznal moža, politični nasprotniki so začeli spoštovati njega značajnost, akademija nesmrtnikov ga je vsprejela med svoje člane. Vsi zavedni katoličani se vesele takega priznanja le »tudi — katoliški«. »Slov. Narod« ne. Tega mu ne da cinično-frivolna natura. »Sl. N.« piše o de Mun (st. 83): »Grof Mun je dober in navdušen katolik, slaven zlasti zaradi tega, ker je vodil franc. romarje k papežu. Nesmrtniki so tega

pobožnega grofa volili skoro soglasno. Kdo se naj še čudi, da se na Francoskem že vse smeja taki akademiji, katera voli pobožnjakega terciarja mesto — E. Zole?« — »Slovenskemu Narodu« torej nihče ni vreden priznanja, bodi se tako plemenit, značajan in zaslužen mož, če ni spisal kakega romana »V krvi«, a kar grehota je, če je dober katoličan, kaj se le, če je vodil kedaj katoliške romarje k prvopastirju krščanstva, k — papežu? Če takega moža kaka akademija izbere za člana, mora se po mnenju »Slovenskega Naroda« vse smejeti! Smeje naj se le »Slovenski Narod«, zakaj katoličana bi moralo biti sram, ko bi ga hvalil — tak list!

(Umivanje neg.) Starčki, katerim so danes prevzvišeni gospod knezoškof noge umivali, so: Janez Tonija 84 let, Jože Zajc 82, Anton Pettauer 81, Janez Vouk 77, Janez Kopač 74, Jurij Vrbinc 73, Janez Dachs 73, Matija Kelamina 73, Jože Gradišar 73, Matevž Slabič 72, Jurij Mrzlikar 71 in Stanislav Snoj 63 let. Njih skupna starost je 896 let. — Zanimivo je, da nobeden lanskih starčkov ni umrl.

(Za gimnazijsko kapelo v Kranju) so darovali p. n. gospodje: Friderik Hudovernik, župnik v Lescah, 10 gld.; Janez Novak, dekan v Radovljici, 5 gld.; Ignacij Zupanc, kapelan v Predaslih, 5 gld. Bog povrni!

(Nedeljsko praznovanje pri c. kr. državni železnici.) Železniško ministerstvo namerava omejiti tovorni promet ob nedeljah in nekaterih praznikih na vseh progah c. kr. državnih železnic. Glavne določbe so sledeče: Tovorni promet, razna prevažanja živine in brzovoznega blaga se ima kolikor mogoče vstaviti ob nedeljah celega leta in o praznikih: Novo leto, velikonočni in binkoštni ponedeljek, Vnebohod, Sv. R. Telo, Vse sveti in oba božična praznika. Praznični in nedeljski dan se šteje od 12. do 12. ure po noči. Sprevodno osebje naj praznuje v svojem domicilu. Dobavni čas se ima v smislu te nove naredbe premeniti. — To novico bodo pač železničarji z veseljem pozdravili, ako se bode tudi v praksi tako izpolnjevala, kakor bi bili glede praznovanja Gospodovih dni v resnici železi.

(Iz Kroke.) Pri nas se je osnovalo delavsko konsumno društvo, registrovana zadruga z omejenim varstvom. Pravila so se že vladi predložila v potrditev.

(Zdravje v Ljubljani) od 4. do 10. aprila. Število novorojencev 22, mrtvorojencev 1, umrlih 28. Med njimi za legarjem 1, za dušljivim kašljem 4, za davico 2, za jetiko 8, vsled mrtvouda 2, za različnimi boleznimi 11. Med njimi je 9 tujecev in 13 iz zavodov. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za škarlatico 3, za legarjem 2, za oslovskim kašljem 9, za vratiko 2.

(Rim), 10. aprila. Na dan 1. aprila bila je tukaj v cerkvi sv. Janeza v Lateranu videti nenavadno velika riba in ni se čuditi, ako jih je mnogo bilo, ki so jo šli gledat. Ta je pa že bosa, bo marsikateri ugovarjal, kako se to pač vjema, cerkev in riba! Pa vender je tako. Le pomislite, da je bil prvi april, katerega tudi tukaj poznavaajo in ga za marsikatero šalo uporabljajo. Imenujejo ga pa po laško: „pesce d' aprile“ t. j. aprilova riba, katera je bila letos tale: Nekateri časniki so namreč zadnji dan marca z debelim tiskom naznanili, da bode drugi dan P. Avguštin v Lateranu pridigal. Kedo je pač mislil na tako ribo? Velika množica radovednih je šla na nastavljeno vado, fjakerji in tramvay so se v pest smejali in veseli so vozili aprilne ribiče proti Lateranu. Ali ni bila to res velikanska riba? — Laški pregovor pravi: „Quart' aprilante — Quaranta durante“ t. j. kakeršno je vreme 4. aprila, tako je potem celih 40 dni. Kakor pa so druge enake uganjke dandanes več ali manj jalove, tako je tudi ta; kajti 4. aprila je kar lilo, sledeči dnevi pa so bili do zdaj še precej ugodni, akoravno ne tako prijetni, kakor v marcu. — Tukajšne volitve v državni zbor niso bile tako burne, kakor pri vas, ker tukaj prav za prav ni volitev, ampak prodajanje in kupovanje glasov. Izmed izvoljenih je 220 advokatov in 18 — judov. Prosit! — Vsem znancem voščim vesele velikonočne praznike in lepo pisane pirhe!

(Usmrtimev roparja Ferme-ta.) Dne 13. t. m. je bil roparski morilec v Celju obešen. Ze zjutraj je bilo okrog poslopja okrožnega sodišča vse precej živahno. Prejšnji dan so Fermetu naznanili, da bode obešen, ter ga prevedli v pritlično sobo, ki je odlo-

Blizu Dola pa stoji Rekarjeva hiša, in Rekar, ki je bil bolehav, se je ravno pri Dolu solnčil. Po običajnem pomenku o vremenu živinski kupčiji in o letošnji letini, prišel je pogovor na hrast.

In Kožuhar se je dvakrat odkašljaj, pljunil, vzal pipo iz ust in s težavo spregovoril:

„Veš, Rekar, tisti hrast je pa moj!“ Težko so mu šle besede iz ust, a povedal jih je vendar-le. Vest mu ni bila prav mirna. Prav oddahnil se je, ko je naposled izgovoril tako važno stvar.

„Seveda, če ga boš kupil, pa bo tvoj“, zinil je Rekar, „doslej pa še ni, in ne bo!“

Sedaj bi bilo treba videti Kožuharja, kakšen je bil. Zatrli je v sebi tisto glasilce, ki je zvenelo, da hrast ni njegov; in prav zaradi tega, ker ni bil v sreci prepričan, da je hrast njegov, se je prav razvnel. Hotel je s tem zadušiti nemirno svojo vest. Kožuhar je trdil svoje, in Rekar svoje. Hrasta ni hotel noben odstopiti. Beseda je dala besedo, in moža sta se razjarjena razšla. Pretila sta drug drugemu, da bosta ogled „vzdignila“. Inženir naj razsodi, čegav je prav za prav hrast.

Noč je pala na Osojnik in zakrila v svoj črni plašč celo dolino in tudi hrast, ki je razdrl mir in slogo med obema doslej prijateljskima hišama. Oj, ti ubogi hrast!

(Dalje sledi.)

čena za hudodelca, ki čakajo smrti. Ferme je ves čas trdil, da je nedolžen, zadnji dan pred smrtjo mu je še večkrat jed prav dobro dišala, tudi smodke je še pridno pušil in bil zgovoren z žandarmi in pazniki, ki so ga stražili. Po noči Ferme ni spal, bil je zelo razburjen. Čim bolj se mu je bližala smrtna ura, tem bolj je bil vznemirjen. Ob pol šestih jutraj prišel je k njemu mestni kapelan g. Kranjčič, pri katerem je opravil spoved in pridno z njim molil. Ob šestih je stopil v sobico rabelj Salinger s svojima pomagačema. Slekli so Fermetu sukno ter ga zvezali. Na dvorišču okrožnega sodišča so bile napravljene vislice. Pri umoritvi je bilo navzočih kakih 200 ljudi. Vojaštvo je branilo vstop na morišče. Ves zbežan in zdihujoč vlek se je obsojenec na morišče, kjer ga je deželnega sodišča svetnik Ulčar izročil rablju z besedami: Izročam vam obsojenca Pavla Fermeta, da izvršite na njem smrtno obsodbo. Nekaj trenutkov potem in Ferme je bil mrtev. Zadostil je razžaljeni pravici pred ljudmi, upajmo, da tudi pred Bogom.

(Zadnja volitev v Gradcu) je pokazala lepe posledice in zapeljani delavci raznih vrst so gotovo hvaležni socijalističnemu vodstvu in novemu drž. posl. Reselu, ker so na tako lahek način došli do zapora od jednega tedna do 14 dni in s tem dovedli za nekaj časa v bedo svojo neredko mnogoštevilno družino. Iz izkaza o onih nesrečnih žrtvah socijalističnega počenjanja povodom volitve v peti skupini posnamemo, da je bilo obsojenih v zapor nič manj ko 73 socijalnih demokratov in le sedem krščanskih socijalistov. Poleg tega so toraj te številke tudi dokaz, kako so „krščanski socijalisti pri volitvah sleparili in goljufali“.

(Iz Prage), 11. aprila. Velikonočni torek se je nameravalo ustanoviti društvo katoliških učiteljev. A ker so se vrinile vmes zapreke, ustanovi se binkoštni torek. V mnogih krogih se je društvu nasprotovalo in še nasprotuje, toda zaman: društvo se gotovo ustanovi. — Iz Budjevic bi bil moral biti premeščen učitelj Gans, ki je pri Luegerjevem obisku največ rogovilil, a Taschku se je posrečilo premeščenje anulirati, za to je pa pregovoril okr. šol. svet, da se premesti katehet Foltin. Ali pride do tega ali ne, se še ne vé, a pričakovati moremo, da se sklepu ustavi škofijstvo. — V Sušicah sta se delala iz misijona norca dva socijalista. Na jednega je padel čez dve uri velik sod, ki mu je stri nogi, drugemu se je ponesrečil otrok. Ali ni to kazen Božja? — Dr. Unger v Taboru je imenovan svetnikom deželnega sodišča. On je prvi žid, ki je tako čast na Češkem dosegel. — Pri zadnjih volitvah se je dobro spoznal razloček med Čehi in Nemci, kakor ga dela vlada. Jeden češki poslanec zastopa 155.434 prebivalcev in 466.782 gld. direktnega davka; nemški poslanec pa 136.035 prebivalcev in 389.462 gld. davka. V mestih zastopa jeden češki poslanec 44.123 prebivalcev, ki plačajo 490.809 gl. davka; nemški poslanec pa 40.249 prebivalcev s 305.833 gl. davka. Ali je to pravično? Seveda, Nemci morajo gospodovati!

(C. kr. trgovsko ministerstvo) je vsled brzogajnega poročila c. in kr. poslanstva v Washingtonu naznanilo trgovski in obrtniški zbornici, da vlada Zjedinjenih držav ni izdala zapornega zakona; sladkor in vse drugo blago se bo ocarinilo po sedanji carinski tarifi, toda z odlogom likvidiranja in s pridržkom doplačila. V ta namen se na blago udari pečat ali pa pridrže vzorec. Pred 1. aprilom 1897 kontrahirano in po morju se vozeče blago je pa od tega izvzeto.

(Tudi otroci znajo soditi.) Prišel je v občinsko solo nadzornik. Mladina ga pozdravi z navadnim pozdravom: »Hvaljen bodi Jezus Kristus.« Mesto »Na veke!« pravi ta: »Lepo je to, da je mladina uljudna in da pozdravlja ugledne ljudi. Vi ne poznate vsakega, ali je kristjan ali pagan, ali Turčin. Kedar pozdravljate, recite: »Dobro jutro! ali: dober dan! kakoršen je dnevni čas. Ali ste si zapomnili?« Mladina pritrdi: smo. Povej mi ti mali, kako me boš odslej pozdravljal. Mali Peter odgovori: »Pozdravljal Vas bom: Dober dan!« A zakaj, vpraša nadzornik. Ker ne vem, ali ste pagan ali Turčin, se odreže deček!

Društva.

(Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem.) Osmi letni občni zbor katoliško-političnega in gospodarskega društva za

Slovence na Koroškem se bode vršil v četrtek dne 22. aprila 1897. leta v Celovcu v dvorani gostilne »pri Sandwirtu«. Začetek ob pol 2. uri popoldne. — Vspored: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo blagajnika o denarnem stanju. 3. Poročilo tajnika o delovanju društva v preteklem letu. 4. Zapisovanje novih udov in vplačevanje letnih doneskov. 5. Volitev novega odbora in dveh pregledovalcev računov. 6. O državnem zboru; poroča pred. g. posl. Lambert Einspieler. 7. O delovanju deželnega zbora; poroča gospod poslanec Fr. Grafenauer. 8. Razne razprave, predlogi in nasveti. — K temu shodu so uljudno vabljeni vsi udje političnega društva in tisti slovenski rodoljubi, ki se želijo zborovanja udeležiti in smejo z dovoljenjem odbora od udov vpeljani biti. — Isto društvo priredi javen shod na velikonočni ponedeljek, dne 19. aprila t. l., ob 3. uri popoldne »pri Šerčer-ju« v Smihelu nad Pliberk o m. — Vspored: 1. Pozdrav. 2. Kako naj bodejo uravnane naše sole? 3. Poročilo o državnem zboru. 4. Razni nasveti. — Po shodu bode veselica, pri kateri sodeluje pevsko društvo »Gorotanter domači igralci predstavljajo igro »Zamujeni vlak«. Rojaki, Slovinci iz Podjunske doline, pride od vseh strani v prav obilnem številu na naš shod in nase veselico. Odbor.

(Slovensko hranilno in posojilno društvo v Celovcu) je imelo leta 1896 prometa 163.349 gld. 13 kr. Med letom je pristopilo 50 udov, izstopilo jih je 14, tako da jih je zdaj 360, kateri imajo v deležih 4714 gld.; obresti od deležev iznašajo 932 gld. Hranilnih vlog se je sprejelo 39.739 gld., izplačalo pa 25.216 gld. 46 kr. Vse vloge znašajo 134.090 gld. 6 kr. Kapitalizovane obresti 4296 gld. 94 kr. Novih posojil se je dalo 36.950 gld., vrnilo se je posojil 9638 gld. 2 kr.; stanje vseh posojil z zaostalimi obrestmi vred je 137.628 gld. 33 kr. Čistega dobička je bilo 639 gld. 72 kr. Od Velike noči naprej bode se uradovalo ne le ob četrtkih, temveč tudi ob sobotah od 10. do polu 12. ure predpoldnem.

(Avstro-ogerska trgovska zbornica v Parizu.) Ustreza večkrat izraženi želji, da naj bi se industrijskim in trgovskim krogom našega cesarstva olajšal pristop k avstro-ogerski trgovski zbornici v Parizu, je ta zbornica sklenila, najmanj letni prispevek za v Avstro-Ogerski stanujoče in novostopivše člane, ki je doslej znašal 50 frankov, znižati zanaprej na 25 frankov. Namen trgovske zbornice v Parizu je razviden iz zborničnih pravil, katerih § 1. slove: »Avstro-ogerska trgovska zbornica v Parizu je prostovoljna zveza avstro-ogerskih na Francoskem nastanjenih in tam zastopanih trgovcev in obrtnikov v namen gojitve in razvijanja njih skupnih trgovskih koristij, kakor tudi v namen pospeševanja trgovine in prometa z avstro-ogerskim cesarstvom. Zbornica daje pojasnila in svete iz lastne inicijative ali na vprašanja domačih oblastev.« Na prošnjo zborničnega odbora v Parizu vabi tukajšnja trgovska in obrtniška zbornica vse s Francosko zvezi stoječe trgovce in obrtnike, da pristopijo kot člani k avstro-ogerski trgovski zbornici v Parizu. — Pristopne prijave je nasloviti: Chambre de commerce Avstro-Hongroise a Paris, Rue Richer, 54. Na željo posreduje pristop k zbornici v Parizu tudi trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani.

(Mestna hranilnica ljubljanska.) [Konec.] Stanje menic je znašalo koncem leta 1896 57.891 gl. 14 kr. in se je nasproti onemu koncem l. 1895 pomnožilo za 17.185 gld. 83 kr., dokaz, da se je jelo občinstvo malo bolj zanimati za to stroko hranilničnega poslovanja.

Na račun efektov, ki izkazuje koncem l. 1896 papirjev po kurzni ceni 378.857 gld. 30 kr., se je stanje v primeri z onim koncem l. 1895 pomnožilo za 56.225 gl. 80 kr. kurzne cene, ker se je lansko leto nakupilo za 75.000 gld. nominalne novih papirjev in sicer iz razlogov, da se upravno premoženje, ki obstoji deloma iz aktivov na hipotekah, deloma iz onih pri občinskih, deželnih, založnih, meničnih posojilih iz aktivov v conto correntu, iz blagajnične gotovine in vrednostnih papirjev, mej seboj spravi v pravo odstotno razmerje, potem pa tudi iz razloga, da so se novi papirji mogli nakupiti po primerni ceni.

Aktivam v conto correntu, v katerem se nahaja največ takega pri raznih zavodih in bankah naloženega denarja, o katerem hranilnična uprava vsikdar lahko razpolaga, če ga hipoma potrebuje, se je od predlanskega leta znižal za 119.931 gld. 34 kr. in je znašal koncem l. 1896 610.272 gl. 38 kr.

Na račun inventarja odpisal se je za obrabo znesek 106 gld. 35 kr., to je 5 odstot. od vrednosti koncem leta 1895.

Zanimiv del bilance je tudi račun dobička in izgube. — Ta račun nam kaže, da je zaključila mestna hranilnica ljubljanska upravno leto 1896 s čistim dobičkom v znesku 16.719 gld. 18 $\frac{1}{2}$ kr. od tega je odbiti znesek . . . 2.244 . . . 30 . . .

ki reprezentuje dobiček pri efektov pri žrebu in pri kurzni razlikah.

Ostanek . . . 14.474 gld. 88 $\frac{1}{2}$ kr. pa odpade na čisti dobiček pri drugih poslovnih strokah, zlasti pri hipotečnem poslovanju. — Ta-

kega čistega dobička je imela hranilnica v predlanskem letu le 13.521 gld. 26 kr. in se je torej v l. 1896 zvišal za 951 gld. 62 $\frac{1}{2}$ kr.

Uradni stroški so znašali v l. 1896 8.305 gld. 67 $\frac{1}{2}$ kr., v predlanskem letu pa 7.899 gl. 76 $\frac{1}{2}$ kr., torej več za 405 gld. 91 kr. večinoma zaradi tega, ker so bila uradniška mesta skozi celo leto 1896 popolnoma popolnena, dočim v letu 1895 skozi tri mesece ni imela hranilnica dveh praktikantov.

Po predloženem računskem zaključku za leto 1896 znaša po uštetem dobičku iz istega leta stanje splošne rezervne zaklade . . . 54.143 gld. 97 $\frac{1}{2}$ kr. in posebne . . . 16.628 . . . 57 . . . torej skupaj . . . 70.772 gld. 54 $\frac{1}{2}$ kr. to je ono lastno premoženje mestne hranilnice, katero si je pridobila tekom sedmih let.

Upravni odbor in ravnateljstvo sta imela v letu 1896 16. oziroma 51, skupaj 67 sej, v katerih se je rešilo blizu 700 prošenj za hipotečna in druga posojila in nebroj drugih poslovnih rečij.

Na to je občinski svet računski zaključek in bilanco mestne hranilnice ljubljanske soglasno odobrila in potrdila ter upravnemu odboru hranilničnemu glede tega zaključka dal absolutorij, zajedno pa vsem članom upravnega odbora in ravnateljstva mestne hranilnice izrekel svojo zahvalo za trudaljubivo in vspešno delovanje.

Telegrami.

Budimpešta, 15. aprila. V tukajšnjih političnih krogih se zatrjuje z ozirom na pogodbeno vprašanje, da se določi jednoletni provizorij.

Sredeo, 15. aprila. Povodom uveljavljenja bolgarsko-srbske trgovske pogodbe se je vršila v Pirotu velika slavnost, katere so se udeležili vsi srbski in bolgarski ministri. Pri banketu sta opozarjala ministerska predsednika Simić in Stoilow na prijateljsko zvezo mej obema narodoma.

Carigrad, 15. aprila. Namestnik Konstantin je izvoljen patrijarhom.

London, 15. aprila. Pri nekem banketu je imel Harcourt daljši govor, v katerem je mej drugim izrazil željo, naj bi Anglija z vsemi državami gojila prijateljsko zvezo, vender pa ne hotela biti orodje evropskega koncerta. Evropa vsekakor želi vojske. Ko bi bil vodil evropske politike zdravi človeški razum, bi bilo že zdavno rešeno krečansko vprašanje s tem, da bi se zjedini Kreta z Grško.

Havana, 15. aprila. Večja četa vstašev se je prikazala v bližini Incaro. Španjske čete so zasledovale vstaše in vnel se je ljut boj, v katerem so izgubili vstaši 23, Španjci pa 15 mož.

Dogodki na vzhodu.

Atene, 15. aprila. V Makedonijo so prodrle nove grške vstaške čete. Jedno četo so premagali Turki. Padlo je veliko Grkov. Mej vstaši je bilo opaziti tudi več grških častnikov.

Cetinje, 15. aprila. V okraju Berane se je zbrala velika množica mohamedanskih Albancev, odstavila ondotnega kaimakana ter se popolno polastila civilne in vojaške oblasti. Sedaj vlada popolna anarhija. Kristijani so se umaknili.

Kaneja, 15. aprila. Načelnik krečanskih vstašev Kissamo je izročil poveljniku avstro-ogerske vojne ladije »Stefanija« izjavo, s katero mu napoveduje vojsko.

Carigrad, 15. aprila. V turških vojaških in civilnih krogih vlada velika nezadovoljnost, ker je vlada preklicala prvo povelje, v katerem naroča Edhem-paši, naj prodira čez mejo. Tudi mej armado je mnogo nezadovoljnejev, ki se jeze, zakaj se noče odločno odgovoriti na grška (!) izzivanja.

Carigrad, 15. aprila. Včeraj je bilo na meji popolno mirno. Mej trupli padlih vstašev je baje več grških vojakov.

London, 15. aprila. »Reuters Office« poroča iz Larisse: Četa makedonskih vstašev, ki je baje pod vodstvom Davelisa popolno premagala bataljon turških vojakov, je prodrla do Kipuri. — Vstaši so pregnali turške čete z Baltina in jih 40 umorili.

Atene, 15. aprila. Stevilo v Makedoniji ostalih vstašev je zelo veliko. — Prestolonaslednica se je podala s strežnicami v volški zaliv.

Umrli so:

13. aprila. Ana Masak, uradnega sluge žena, 47 let, Sv. Petra cesta 53, encephalis.
14. aprila. Marija Hlebš, tesarja žena, 63 let, Dunajska cesta 22. — Janez Lazzari, hlapec, 61 let, Lattermanov drevored, srčni kap.

Tržne cene v Ljubljani
dné 14. aprila.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	8 20	Špeh povojen, kgr.	— 66
Rež,	6 —	Surovo maslo, "	1 6
Ječmen, "	5 50	Jajce, jedno	— 2
Oves, "	6 20	Mleko, liter	— 10
Ajda, "	7 —	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso, "	7 —	Telečje "	— 62
Koruz, "	5 —	Svinjsko "	— 66
Krompir, "	2 —	Kostrunovo "	— 40
Leča, hktl.	12 —	Piščanec "	— 55
Grah, "	13 —	Golob "	— 18
Fizol, "	10 —	Seno, 100 kgr.	— 32
Maslo, kgr.	1 6	Slama, 100	— 2
Mast, "	— 70	Drva trda, 4 kub. m.	6 16
Špeh svež, "	— 64	" mehka, 4 "	4 50

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
14	9. zvečer	737.4	11.8	sr. jzah.	jasno	
15	7. zjutraj	735.2	8.4	sl. szah.	jasno	0.0
	2. popol.	736.5	21.7	sr. svzh.	poloblačno	

Srednja večerajšnja temperatura 13.0°, za 3.5° nad normalom.

Zahvala.
Vsem prijateljem in znancem, kateri so nam izkazovali sočutje mej boleznijo in ob smrti iskreno-ljubljene naše hčere, sestre, svakinje in tete, gospodičine

Ane Bohinec

izrekamo najprisrčnejšo zahvalo. Istotako se zahvaljujemo tudi spremljevalcem pogreba in darovalcem krasnih vencev. Blago pokojnico pa priporočamo v pobožni spomin.

Žalujoči ostali.

Dobro ohranjeni, prenovljeni štedilniki

za vzidati, dobé se po ceni pri **J. Rebek-u**, ključavničarju v Ljubljani, Francovo nabrežje. 273 3-1

Dva dobro izurjena mizararska pomočnika

za fina dela iz mehkega lesa

sprejem v trajno delo proti dnevni plači od gl. 1.20 do gl. 1.30.

Andr. Rovšek,
podobar v Ljubljani, Kolodvorske ulice št. 32.
274 3-1

Najnižja cena.

Najnovije klobuke
za 266 9-2

gospode in dečke iz klobučine

priporoča velespoštovanjem

J. C. Hamann
v Ljubljani, Glavni trg št. 8.

Najnižja cena.

Piruhe, prazne in z razno vsebino, **pkriže, palice** za sprehod, popotne **jerbase, vozičke za otroke**

priporoča raznovrstno izdelane in prav v ceno

Fr. Stampfel, 248 11
v Ljubljani, Kongresni trg, Tonhalle.

Najboljša, najtrpežnejša in najelegantnejša **kolesa za vozarenje** (bicikli) so **Dürkopp-ovi „Diana“**, katere ima v zalogi za Kranjsko

IVAN JAX v Ljubljani, Dunajska cesta 13.

Katalogi zastoj in franko. 238 20-3

Pouk v vozarenju v lastni vozarni je za kupovalce brezplačen.

Koverta s firmo priporoča **Katol. tiskarna** v Ljubljani.

Potovalcem proti proviziji, kateri obiskujejo trgovce s kolonijalnim blagom, je prilika **ponujati obče vpeljan predmet.** Natančnejše pové upravništvo „Slovenca“. 226 10-7

Najboljši fabrikat!

I. kranjski laneno-oljnati firnež.

I. kranjsko čisto laneno olje.

Siccativ-firnež (sušilo) priporoča najceneje 59 104-37

Adolf Hauptmann,
I. kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja v Ljubljani.

Zajamčeno samočista

odlikovana z najvišjimi odlikovanji

Tomaževa fosfatna moka

iz čeških in nemških tovarn za Tomaževo moko

je najbolje učinkujoče in najcenejše fosfornokislo gnojilo.

Da ima v sebi 15—17 odstotno citratno raztopljive fosforne kisline in 28—100 odstotkov fine moke, se jamči.

Za vse vrste zemljine prsti.

Za **zboljšanje zemlje revne na fosforni kislini**, za vsa žita, okopalne in oljne rastline, za vinograde, hmeljne in zelenjavске nasade in posebno za gnojenje travnikov.

Prekaša glede na poznejši vpliv vse superfosfate. Jedva nedostajoča množina citratno raztopljive fosforne kisline se povrne, ceniki, strokovni spisi in druga pojasnila so na razpolago. Vprašanja in naročbe naj se pošiljajo 56 36-12

prodajališču fosfatne moke čeških tovarn za Tomaževo moko v Pragi **Mariengasse 11.**

Dunajska borza.

Dné 15. aprila.		Dné 14. aprila.			
Skupni državni dolg v notah	100 gl. 90 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gl.	154 gl. — kr.	Kreditne srečke, 100 gl.	201 gl. 50 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 90	5% državne srečke l. 1860, 100 gl.	155 25	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gl.	146 —
Avstrijska zlata renta 4%	122 80	Državne srečke l. 1864, 100 gl.	189 —	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gl.	19 40
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 05	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 25	Rudolfove srečke, 10 gl.	25 —
Ogerska zlata renta 4%	121 90	Tisne srečke 4%, 100 gl.	137 50	Salmove srečke, 40 gl.	69 25
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 35	Dunavske vravnave srečke 5%	126 50	St. Genois srečke, 40 gl.	73 —
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gl.	942 50	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108 —	Waldsteinove srečke, 20 gl.	60 —
Kreditne delnice, 160 gl.	347 40	Posojilo goriškega mesta	112 50	Ljubljanske srečke	22 25
London vista	119 50	4% kranjsko deželno posojilo	98 75	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	150 25
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 62 1/2	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 80	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3402 50
20 mark	11 73	Prijoritadne obveznice državne železnice	— —	Akcije tržaškega Lloyd, 500 gl.	369 —
20 frankov (napoleonidor)	9 51 1/2	južne železnice 3%	174 25	Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	74 —
Italijanski bankovci	45 10	dolenjskih železnice 4%	99 50	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	— —
C. kr. cekini	5 64			Montanska družba avstr. plan.	79 75
				Trboveljska premogarska družba, 70 gl.	155 75
				Papirnih rubljev 100	126 87

Nakup in prodaja vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri krebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kelantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba **„MERCUR“** Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti **naloženih glavnih.**